

Kisújszállás, 1906. március 31. – Budapest, 1985. október 30.

Parasztcsaládból származott, apja néhány holdas kisbirtokos és feles bérelő volt. Kisújszálláson öt elemi végzett, majd beírták a helyi református főgimnáziumba. Az első osztály elvégzése után a frontról haza térő apja kivette az iskolából, mert nem akart urat nevelni gyermekéből. Édesapjával együtt a család földjén gazdálkodott, majd nősülése után önállósította magát; 9 kat. holdas tanyát vett bérbe, földművelést folytatott, de gyakori katonai behívásai miatt bérletének feladására kényszerült. Nagyszülei tanyájára költözött, és részes munkát vállalt. Családi környezete, agrárszocialista meggyőződésű apja hatására kezdett el járni helyi földműves körbe, majd kapcsolatba került a Márciusi Front debreceni vezetőivel és népi írókkal. Utóbbiak ajánlására 1939 januárjában bevásztották a Szabad Szó szerkesztőbizottságába; külső munkatársként cikkeket írt a lapban. Az 1939. évi választásokon a Szabad Szó körének megbízásából elfogadta a Független Kisgazdapárt törökszentmiklósi képviselő-jelöltségét. Az ajánlóívek összegyűjtésében a csendőrség megakadályozta, így nem került fel a jelöltek listájára. 1939. június 29-én, Makón részt vett a Nemzeti Parasztpárt megalakításában. 1943-ban a Magyar Parasztszövetség szervező titkára volt. 1937-ben Orosházán, póttartalékos kiképzésen vett részt, majd két év múlva ugyanott letöltötte sorkatonai szolgálatát. Részt vett az erdélyi bevonulásban. Századírnokként őrzetűi rangot kapott. 1944 márciusában Szolnokon és Karcagon számvívői tanfolyamot végzett. 1944. szeptember elején SAS-behívóval frontszolgálatra került. Alakulatát folyamatos visszavonulás után Ausztriába irányították. Utolsó magyarországi telephelyükről, Simontornyáról gyalogosan indult haza 1944 decemberében. 1944. december 19-én a városi tanács ülésén, távollétében Kisújszállás képviselőjében bevásztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. A helyette delegált Pólya László 1945 tavaszán mondott le javára mandátumáról. Hazatérése után a kisújszállási nemzeti bizottság tagjává és a Nemzeti Parasztpárt helyi szervezetének titkárává választották. A nemzeti bizottság megbízásából városi rendőrkapitány, kormánybiztosi megbízólevéllel a megye tiszántúli részén működő rendőrségek felülvizsgálója lett. A kormány Budapestre költözésekor a Nemzeti Parasztpárt központjában kapott munkát. Kezdetben a vidéki szervezési osztályt irányította Sz. Szabó Pállal együtt, majd 1946 novemberétől 1947 nyaráig szervezési osztályvezető. 1945 áprilisától NPP különböző nevű vezető testületeinek a tagja, 1947 májusától főtitkárhelyettes. 1945. november 4-én és 1947. augusztus 31-én a Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei választókerületben parlamenti képviselővé választották. 1949. május 15-én ismét képviselővé választották a Magyar Függetlenségi Népfront megyei választókerületében, 1985. április 19-ig Szolnok megye illetve Szolnok megye 11. számú egyéni választókerület parlamenti képviselője volt; 1985. június 8-án az országos listáról került be a törvényhozásba. 1949-től a Magyar Országos Szövetkezeti Központ, majd a Szövetkezetek Országos Szövetsége alelnöke és főtitkárhelyettese. 1979-ben a szövetség felügyelő bizottságának elnökeként nyugdíjazták. 1949-től haláláig a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának tagja. 1954-ben bevásztották a Hazafias Népfront Országos Tanácsába, 1957-től 1964-ig országos titkár. 1952-től az Országos Béketanács alelnöke. Két évtizeden keresztül a Szövetkezet című lap főszerkesztője, hosszú ideig a Parasztság és a Magyar Nemzet szerkesztőbizottságának tagja.

